

30. De doortocht door de Rode Zee & het verblijf in de woestijn.

De doortocht door de Rode Zee: Het centrum van BWZ plaatst zich naar de andere kant van de bewustzijnslijn. Dit is het niveau van het ontwakend bewustzijn. Mozes stuurt dit proces aan. Iedereen heeft zijn eigen “Mozes”.

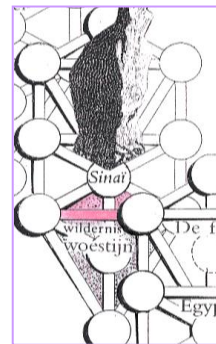
Bij een 1° poging om het water te “openen” was er geen reactie. Een 2° poging werd verhoord toen bij de Israëlieten het water aan de lippen stond. Hier heerst het vertrouwensaspect. Er openen zich 12 wegen, 1 voor elke stam van Israël. Tijdens de doortocht mochten zij het hemelse ervaren. Hun wensen werden vervuld. Zij kwamen los van de slavernij, van de heerschappij van het verstand en de materie. Zij ervoeren in deze fase van vertrouwen dat er voor hen werd gezorgd.

De soldaten van de farao achtervolgden hen. Er ontstond een gevecht tussen het verstand en het bewustzijn. Alles wat het verstand leuk vond verdween voor het onbekende. De Egyptenaren schoten met pijlen. Dwz het bewustzijn lag buiten hun bereik. Het verstand reikte maar tot Keter van de materiële wereld. Het bewustzijn ligt in het PR, in de psyche. Het spirituele kan men met het verstand niet benaderen.

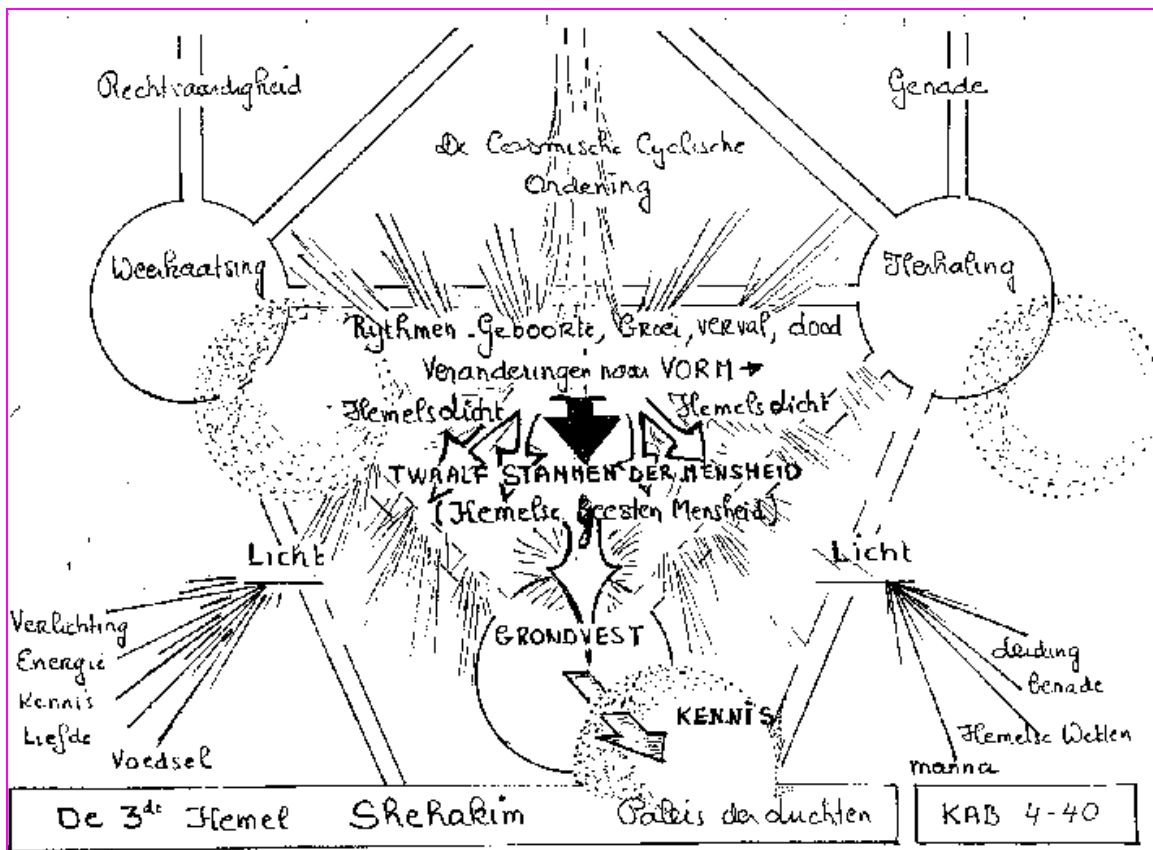
Vanuit de hemelen weerklonk bazuïngeschal (= lucht = HR). Het hemels deel van de psyche ondersteunt de lagere bewustzijnsniveaus. Toen alle Israëlieten door de Rode Zee waren sloot het water zich terug. Alle Egyptenaren die hen waren gevolgd verdronken (kleine zondvloed). Dwz alle materiële aspecten die het bewustzijn trachtten klein te krijgen, werden vernietigd. Het waren aspecten die trachtten een blik te werpen in de lagere psyche, zonder er te willen blijven maar om in de materiële wereld te kunnen heersen. Enkel nieuwsgierigheid en/of macht was hun drijfveer, bv magie, het paranormale. Het was niet hun bedoeling om hun bewustzijn boven het ego te plaatsen. Dit is het gevecht tussen de aartsengel Michaël en de aartsengel Uzza, de beschermer van de materie. Wat zich binnen afspeelt wordt buiten getoond.

Het doel van de tocht is Tiferet. Daarvoor zijn nog meer bewustzijnsveranderingen nodig. Eens aan de overkant van de Rode Zee verzamelt de meerderheid zich. Een deel blijft achter op het strand om naar de schatten van de Egyptenaren te zoeken. Zij blijven aangetrokken door de glamour van de materiële wereld. Zij denken dat het doel is bereikt en vervallen in hun oude gewoonten. Ze zijn nog niet in staat om de veranderingen los te koppelen van de materie. Zelfs mensen met een hoger bewustzijn blijven mensen in de materiële wereld. Het vraagt van Mozes heel wat inspanning om hen te verzamelen en verder te gaan.

Elke verblijfplaats in de Sinaiwoestijn is een geografische plaats, maar betekent gelijk ook een probleem dat overwonnen moet worden. De moeilijkheden worden vertaald door de plaatsnamen. Zonder deze moeilijkheden te overwinnen kan men geen plaats in het hoger bewustzijn bekomen. De plaatsen staan telkens voor testen en beproevingen. Een berg staat telkens voor een bewustzijnsberg die men moet beklimmen. De top is Tiferet. De tocht in de woestijn duurt 3 maanden in een katholiek jaar. De doortocht door de Rode Zee gebeurt met Pasen (Pêcha). Dat is in de lente. 3 maanden later is het zomer. Dan komen de vruchten aan de bomen. Dwz de 1° resultaten in de bewustzijns groei worden geboekt. Het bewustzijn verplaatst zich over de volledige psyche. De Israëlieten verzamelen aan de voet van de berg Horeb (cfr Horus = “berg in de ziel”) Zij ontmoeten de 1° moeilijkheden. Dit gebeurt bij iedereen die zijn bewustzijn van het ego loskoppelde en de verplaatsing naar het Zelf maakt.

Bij hun verblijf in de woestijn kennen de Israëlieten sterke ontberingen. Zij lijden dorst. De woestijn geeft DORST of gebrek aan inzicht. Dwz zij komen in een fase tussen 2 werelden. Het verblijf van de Israëlieten in de woestijn is totaal verschillend van dat in Egypte. Het oude kunnen ze niet meer aan, het nieuwe kennen ze nog niet. Het smaakt bitter. De Israëlieten ervaren dit voornamelijk als NEGATIEF. Ze zijn nog niet klaar voor de kennis. Maakt het bewustzijn een sprong uit de gevangenisdriehoek voelt dit nooit goed aan. De materie trekt nog aan, maar bevredigt niet meer. De doortocht door de woestijn is moeilijk. Door het gebrek aan inzicht beginnen de Israëlieten tegen Mozes te jammeren. Ze vinden water, maar het smaakt bitter. Ze krijgen wel enig inzicht, maar dat bevredigt niet. Om het water zoet te maken snijdt Mozes een tak van een boom en gooit die in het water. Een klein beetje kennis van de boom van kennis wordt toegediend. Mozes geeft hen INZICHTEN voor dat wat nodig is. De situatie wordt duidelijk en men geraakt minder verbitterd.

Na 60 dagen zijn de voorraden van de Joden op. Ze klagen en krijgen een kwartelplaag. Ze eten van het vlees maar spuwen alles weer uit. Het is symbolisch gesteld. Van zodra je loskomt van de materie (= het pad van de kennis) heeft zij nog wel aantrekkingskracht maar geeft ze geen voldoening meer. Men wordt een vreemde op aarde. Vanuit het 'ruimteschip' zet men manna (voeding) in voldoende hoeveelheden neer. Het is Hemels brood, equivalent van de hostie. Een kind van Israël hoeft zich geen zorgen te maken. Er wordt steeds voor gezorgd, maar het kind moet het wel aanpakken. Materie is noodzakelijk om te kunnen bestaan, doch de taak is niet om rijk te worden in de materie maar om zijn taak te realiseren. Je mag fouten maken als je er maar uit leert.

Bij de verdere doortocht klagen de Israëlieten dus van HONGER. Zij krijgen:

- 1) **kwartels**. Zij symboliseren de aantrekking tot het vlees, lichamelijke voldoening. De kwartels smaken evenwel niet meer lekker en de Israëlieten spuwen ze uit. De materie bevredigt niet meer bij een hoger bewustzijn. Het ego is onder controle. Ze kunnen de materie loslaten. Ze ervaren de betrekkelijkheid van de materiële wereld. Dit brengt hen in EENZAAMHEID. *Cfr Etam = "verlatenheid"*.
- 2) Zij hebben ander voedsel nodig. Er daalt **MANNA** uit de hemel voor 1 dag. Het manna wordt geschapen in de 3° hemel. Het is INDIVIDUEEL spiritueel voedsel. Het is aangepast aan het individueel niveau. De spirituele lessen kunnen niet doorgegeven worden noch opgespaard worden. *Het manna kan uit "prana" gedestilleerd worden. Het prana ademen we in en is dus altijd aanwezig. Met de juiste techniek kan je meer prana inademen.*
In het manna zijn alle aspecten van de spirituele lessen aanwezig. Het spirituele kan men zich niet toe-eigenen. Kabbala is niet van de mens. Het werd langs spirituele weg doorgegeven. Er kunnen dus geen "auteursrechten" voor worden gerekend. Op "de Nieuwe Bijbel" worden wel auteursrechten gerekend.

Het manna:

- 1) Spiritueel betekent dat het opnemen van kennis in de mate je het kan verwerken.
- 2) Materieel betekent dat "het smolt in de middagzon".

De voormiddag is bedoeld om te werken voor het materiële onderhoud. De namiddag is bedoeld om je taak en je opdracht uit te dragen bv zieken verzorgen, onderricht geven, meditatie, gebed enz... Het is de bedoeling om hierin een evenwicht te vinden. Werken we enkel om geld te verdienen zonder spirituele inbreng, zal het geld "wegsmelten". Het streven naar meer bezit gaat automatisch en ongecontroleerd. We hebben schijnbaar nooit genoeg.

Aan een ontwakend bewustzijn worden hier dus elke dag nieuwe spirituele lessen gegeven. De ziel verlaat tijdens de slaap het lichaam en gaat naar het niveau van de Meesters. Tijdens de dag wordt de ontwaakte mens hierop getest. Dit gebeurt alleen wanneer het bewustzijn zich op dit niveau bevindt. Lagere bewustzijnsniveaus vallen onder de Algemene Voorzienigheid. Op een hoger niveau treedt de Individuele Voorzienigheid in werking. Soms kan men stukjes van de lessen herinneren door de dromen te herinneren. Doch dromen zijn altijd vervormingen.

Geef ons heden ons dagelijks brood betekent dat wij elke dag een kleine spirituele les willen leren. Het brood voor vandaag wil zeggen dat er telkens kleine stapjes voorwaarts gemaakt worden. De spirituele groei gaat traag en is voor iedereen verschillend. Te veel ineens is niet goed. Het bewustzijn is nog steeds geen eenheid. Deeltjes van het BWZ zitten nog altijd in Malchoet van het lichaam. De ziel verblijft nog altijd in het lichaam en men moet ook hiermee rekening houden. Het lichaam vraagt verzorging en materieel voedsel.

Van het manna wordt een stukje bewaard voor het nageslacht. Dit zijn de bijvoegsels aan de Thora of het spiritueel voedsel aan de Israëlieten. In de synagoge liggen rechts op het altaar de "toonbroden". In de kerk ligt de Bijbel op het altaar.

Het manna daalt neer gedurende het verblijf in de woestijn (40 jaar of de tijd die nodig is). De woestijn is het niveau van Zuivering of het vagevuur. Alle elementen die zijn ontstaan in gevangenschap worden naar dit niveau gebracht. Men groeit van het individueel onbewuste lot naar het individueel bewuste lot. *"Geen enkele Israëliet geboren in Egypte kan Israël binnen gaan."* Bevindt men zich in deze situatie wordt er voor u van boven uit gezorgd, spiritueel en materieel. Men komt onder de hoede van de Individuele Voorzienigheid. Dit wil niet zeggen dat men alles krijgt wat men materieel graag zou willen.

Na een tijdje volstaat de Kennis niet meer en de Israëlieten beginnen andermaal te morren. Mozes selecteert een paar ouderen die een rots moeten aanduiden. Mozes klopt er met zijn staf op en er vloeit water uit. De rots verplaatste zich en bleef de Israëlieten volgen. De ouderen konden eveneens water uit de rots laten stromen. De woestijn werd vruchtbaar land. De "rots" die met

elke mens altijd meegaat is de bewustzijnsberg in de psyche, nl Tiferet. Het is de kennis. Van hieruit stroomt het goddelijk Licht. Het Licht zit in onszelf. Het is een aspect van de psyche. De “ouderen” hadden een verhoogd bewustzijn en konden dus ook het goddelijk Licht laten stromen. De woestijn is de lager psyche. Hier gebeurt de binding met de materie en worden alle ervaringen van de materiële wereld opgeslagen. De ervaringen zijn niet gezuiverd en dus niet ontdaan van de aspecten goed en kwaad. Het zijn de distels en doornen. Ook onze emotionele reacties blijven hieraan verbonden zoals haat, geluk, kwaadheid, nijd... Deze mens is een landbouwer. In de fase van bereidheid vermenigvuldigen de eigenschappen zich. Er wordt orde gemaakt in de psyche en er worden andere kwaliteiten naar boven gebracht waarvan we het bestaan niet vermoeden. De psyche wordt vruchtbaar. *cfr. In de woestijn groeiden er wonderlijke bloemen en planten nadat het water uit de rots vloeide.* Alle ervaringen worden ontdaan van de aspecten goed en kwaad, frustraties, angsten... De ervaringen die werden opgedaan zullen zich transformeren in eigenschappen. Streeft men zijn doel na brengt men zijn eigenschappen naar buiten en past men de lessen toe. Het land zal vruchten afwerpen en men kan de tuin wieden van de distels en doornen. Dwz men brengt het goddelijke naar buiten en men gebruikt de eigenschappen voor zichzelf en de anderen. Hierdoor kunnen er meer eigenschappen geoogst worden. De mens wordt herder. Dit is zijn taak gedurende het verblijf in de woestijn. De oude aspecten van de materie komen soms nog wel naar boven, gesymboliseerd door diverse “aanvallen” in de woestijn.

3 generaties blijven ze in de woestijn om alle herinneringen aan Egypte te laten verdwijnen. Dit is het symbolisch loskomen uit de binding met het aardse. Men heeft immers 3 incarnaties nodig. Het is de wet van karma. Zij is werkzaam tot in de 3° à 4° generatie. Fouten in het heden strekken zich tot dan uit. Het is de oude wet ‘oog om oog, tand om tand’. Jezus vervolmaakte de wet. ‘Vergeven’ verandert alles onmiddellijk. Het betekent weer-geven.

EXODUS 18

6 ... “Ik? uw schoonvader Jethro, ben tot u gekomen, en ook tot uw vrouw en haar 2 zonen.”

7 Daarop ging Mozes zijn schoonvader tegemoet en wierp zich neer en kuste hem ...

9 Toen was Jethro verheugd over al het goede dat Jehovah voor Israël had gedaan, doordat hij hen uit de hand van Egypte had bevrijd.

11 Nu weet ik inderdaad dat Jehovah groter is dan alle [andere]goden, wegens deze zaak waarin zij overmoedig tegen hen [de Israëlieten] gehandeld hebben

Jethro had Mozes opgeleid tijdens zijn verblijf in het land van Midjan. Wanneer het centrum van bewustzijn op Tiferet komt, gaat de leraar (*Jethro*) opzij. Het ego blijft altijd aanwezig. Was het ego er niet meer geweest zou de persoon erg onstabiel worden. Het bewustzijn zit nog altijd vast aan een lichaam met specifieke behoeften. Het ego blijft de grondslag van het bestaan, maar mag het bestaan niet controleren, zo toch ontstaan bv *verslavingen, manisch depressieve buien enz...*

Jethro verblijft in het land Midjan, tussen de Rode Zee en Tiferet. Wanneer Mozes hier voorbij trekt met zijn Israëlieten zal hij Jethro dus begroeten. Jethro geeft hem raad. Het centrum van bewustzijn denkt dat het zich moet bezigen met details. Maar Jethro verklaart hem dat dit niet hoeft en dat het grote bewustzijn zich beter concentreert op andere zaken. Hieruit kan men besluiten dat Jethro meerdere goden diende dan de ene ware. Jethro was de raadgever van de farao in Egypte, tot Baäl hem van zijn positie verdreef.